

Література

1. Андрейко О. І. Методи вдосконалення виконавського апарату музиканта-інструменталіста : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 / Оксана Іванівна Андрейко. – К., 2004. – 185 с.
2. Белкин П. Г. Социальная психология научного коллектива / П. Г. Белкин, Е. Н. Емельянов, М. А. Иванов. – М. : Наука, 1987. – 214 с.
3. Борулава М. Н. Теория и практика гуманизации образования : учеб. пособие для студ. вузов / Михаил Николаевич Борулава. – 2 изд., перераб. и доп. – Чебоксары : Изд-во Чувашского ун-та, 2001 – 329с.
4. Джеймс У. Беседы с учителями о психологии / Уильям Джеймс. – М. : Изд-во Совершенство, 1998. – 149 с.
5. Еникеев М. И. Психологический энциклопедический словарь / М. И. Еникеев. – М. : ТК Велби, Изд-во Проспект, 2006. – 560 с.
6. Каган В. И. Основы оптимизации процесса обучения в высшей школе (единая методическая система института : теория и практика) : [науч.-метод. пособие] / В. И. Каган, И. А. Сычеников. – М. : Высш. шк., 1987. – 143 с.
7. Кременштейн Б. Л. Педагогика Г. Г. Нейгауза / Берта Лейбашевна Кременштейн. – М. : Музыка, 1984. – 88 с.
8. Орлов В. Ф. Професійне становлення вчителів мистецьких дисциплін : [моногр.] / В. Ф. Орлов; за заг. ред. І. А. Зязюна. – К. : Наук. думка, 2003. – 276 с.
9. Рудницька О. П. Музика і культура особистості : проблеми сучасної педагогічної освіти : навч. посіб. / О. П. Рудницька. – К. : ІЗМН, 1998. – 248 с.
10. Теплов Б. М. Избранные труды : в 2-х т. / Б. М. Теплов. – М. : Педагогика, 1985. – Т. I. – 328 с.

Анотація

У статті розглядається індивідуальний підхід до навчання майбутнього вчителя музики з точки зору особистісно орієнтованого навчання. Аналізуються зовнішні фактори та внутрішні чинники становлення особистості студента.

Аннотация

В статье рассматривается индивидуальный подход к обучению будущего учителя музыки с точки зрения личностно ориентированного обучения. Анализируются внешние и внутренние факторы становления личности студента.

Summary

The article deals with an individual approach to training future music teachers in terms of personality-oriented education. Analyzes the internal and external factors development of the personality of the student.

Ключові слова: індивідуальний підхід, особистісно орієнтоване навчання, мотивація, рефлексія, професійне становлення.

Ключевые слова: индивидуальный подход, личностно ориентированное обучение, мотивация, рефлексия, профессиональное становление.

Key words: individual approach, personality-oriented education, motivation, reflection, professional becoming.

Подано до редакції 05.03.2012.

УДК 378.046.4

©2012

Мариновська О.Я.

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СУПРОВІД УПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ: ПРАКТИКО ОРІЄНТОВАНИЙ АСПЕКТ

Постановка проблеми у загальному вигляді... Інноваційні перетворення в освіті вимагають відповідних змін у підготовці вчителя як конкурентоспроможного фахівця у післядипломній освіті, що обумовлює потребу наукового осмислення, узагальнення та систематизації досвіду застосування нових технологій роботи з дорослими, які передбачають науково-методичний супровід інноваційної діяльності, зокрема, підготовку педагогів до вибору, апробації, адаптації та впровадження педагогічних інновацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... Під науково-методичним супроводом розглядається "професійно-педагогічна взаємодія суб'єктів освітньої діяльності, необхідними умовами якої є добровільність і партнерство, визначальними ознаками – особистісний і професійний розвиток керівників і учасників навчально-виховного процесу, а результатом – якісно новий рівень освіти" [6, с. 246]. Т.Сорочан пише: "Науково-методичний супровід (НМС) ми розуміємо як технологію процесу безперервної професійної взаємодії суб'єктів педагогічної діяльності з метою розробки, обґрунтування, практичного впровадження, апробації інноваційних підходів до вирішення актуальних проблем освіти" [9, с. 6]. Ураховуючи специфіку роботи закладів післядипломної освіти, науково-методичний супровід сприяє ефективній реалізації інноваційних процесів у регіоні. На основі концепції науково-методичного супроводу (О.Козакова, В.Ларіна, Н.Рибникова, Т.Сорочан) розробляються модифікаційні варіанти технології впровадження інновацій з використанням програмного та проектного підходів (Л.Ващенко, Н.Єлькін, О.Пехота, Л.Зазуліна, О.Мармаза, О.Мариновська, Л.Забродська, О.Онопрієнко та ін.), що забезпечують ефективність підготовки педагогів, керівників закладів освіти у післядипломній освіті щодо здійснення інноваційної освітньої діяльності, зокрема, до застосування експериментально перевірених та апробованих інновацій, рекомендованих до застосування.

Формулювання цілей статті... Мета статті – узагальнити та систематизувати досвід практичної реалізації концепції науково-методичного супроводу впровадження інновацій у післядипломній освіті (на матеріалі роботи Івано-Франківського ОІППО).

Виклад основного матеріалу дослідження... Формування готовності педагогів, керівників закладів освіти до інноваційної діяльності охоплює повний андрагогічний цикл, що передбачає науково-методичний супровід впровадження інновацій у системі курсової підготовки та міжкурсовий період.

Курсова підготовка. Розроблено інваріантну складову змісту підвищення кваліфікації педагогічних працівників, а саме:

загальнопрофесійний модуль – навчальні програми:

“Педагогічна інноватика” (О.Мариновська). Теми: “Інноваційні процеси в системі освіти: теорія і практика”, “Технологічний підхід в освіті: сутність, специфіка, орієнтири реалізації”, “Реалізація особистісно орієнтованого підходу в навчально-виховному процесі: від теорії до практики”, “Реалізація компетентнісного підходу в навчально-виховному процесі засобами педагогічних технологій”, “Формування готовності вчителів до проектно-впроваджувальної діяльності”, “Технологія векторного аналізу готовності вчителів до проектно-впроваджувальної діяльності”, “Самоменеджмент інновацій як засіб саморозвитку професійних компетентностей учителя”, “Передовий педагогічний досвід: сутність, специфіка, особливості впровадження”;

“Інформаційні та телекомунікаційні технології в освіті” (М.Бігун). Теми: “Мультимедійні технології у навчальному процесі”, “Комп’ютерні телекомунікації в освітній діяльності”;

“Педагогічна психологія” (Н.Назарук, Н.Глинянюк). Теми: “Реалізація аксіологічного підходу в навчально-виховному процесі”, “Психологічні ознаки особистісно орієнтованої освіти”, “Психологічні особливості реалізації компетентнісного підходу в навчально-виховному процесі”, “Акмеологічні засади професійно-педагогічної діяльності вчителя”;

функціонально-фаховий – складовою розроблених програм є розвиток професійної компетентності педагогів щодо впровадження інновацій рівня змісту освіти (державні стандарти, концепції, навчальні плани, програми, підручники, посібники тощо), науково обґрунтованого вибору та застосування у професійній діяльності педагогів, керівників закладів освіти нових форм та методів, конкретних методик навчання, виховання та управління.

Реалізація варіативної складової змісту підвищення кваліфікації педагогічних працівників здійснюється шляхом розроблення спецкурсів, проблемних, бінарних, інтегрованих курсів, авторських курсів носіїв передового педагогічного досвіду. Проводяться практичні заняття, розробляються індивідуальні й колективні педагогічні проекти, науково-методичні проекти впровадження інновацій, зокрема, за технологією проектно-впроваджувальної діяльності. Проходить захист курсових робіт з проблеми впровадження інноваційних технологій та передового педагогічного досвіду.

Міжкурсовий період. У системі науково-методичної роботи в міжкурсовий період застосовуються чотири технології супроводу впровадження інновацій, які синергетично узгоджуються між собою; створюються умови для вільного морального відповідального вибору нововведення методистом, що супроводжується підвищенням персональної відповідальності за результати роботи.

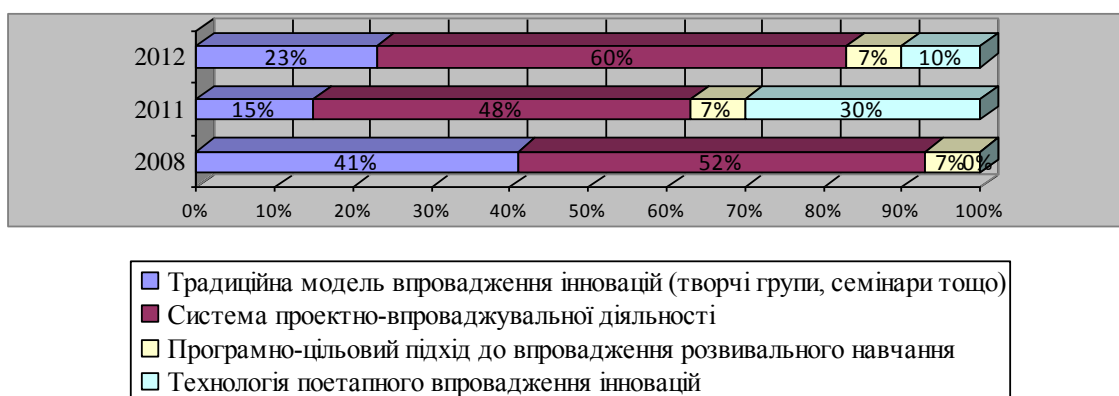
Різні способи технологізації науково-методичного супроводу впровадження інновацій поступово зменшують частку традиційної моделі науково-методичної роботи з використанням епізодично проведених семінарів, творчих груп вчителів, які застосовують інновації; на зміну практиці локального впровадження інновацій приходить усвідомлення потреби системного підходу до реалізації інноваційних перетворень на обласному, районному (міському) і шкільному рівнях з використанням нових технологій науково-методичного супроводу, а саме: система проектно-впроваджувальної діяльності (О.Мариновська), програмно-цільовий підхід до впровадження системи розвивального навчання Д. Ельконіна – В. Давидова (О.Барабаш); технологія поетапного впровадження інновацій (Л.Скальська).

Аналіз роботи закладу з порушеної проблеми дає підстави стверджувати, що формувати готовність педагогів у післядипломній освіті до інноваційної діяльності можна за умови, якщо забезпечити цілісність і системність науково-методичного супроводу впровадження інновацій у міжкурсовий період та в системі курсової підготовки з використанням різних форм підвищення кваліфікації.

Надати системний науково-методичний супровід усім відомим у науці інноваціям (за Г.Селевком, їх налічується майже 500 [7; 8]) працівникам інституту післядипломної педагогічної освіти не під силу, так як і заборонити вчителям, керівникам закладів освіти їх упроваджувати самостійно. Цим обумовлена необхідність залучення вчителів до проектно-впроваджувальної діяльності, створення умов для самоменеджменту інновацій, що реалізують концепцію спрямованої самоорганізації в управлінні освітою [1, 81–86]. Станом на 2008 рік тільки 36 відсотків інновацій упроваджувались учителями самостійно, а працівники інституту здійснювали їх науково-методичне консультування. Це виступає однією з форм самоменеджменту, тоді як 2011 році їх частка зросла, що є свідченням високого рівня усвідомлення необхідності змін, мотивації до інноваційної діяльності, а головне – зростання професійного потенціалу педагогів.

Самоменеджмент – це комплекс управлінських компетенцій, якими повинен оволодіти педагог для успішної професійної роботи. Самоменеджмент інновацій учителями [3] розглядається як модель спрямування професійно-педагогічної діяльності на досягнення поставленої мети шляхом упровадження інновацій, які не мають науково-методичного супроводу, за технологічною логікою проектно-впроваджувальної діяльності. Педагогам рекомендується укласти технологічне портфоліо, вести технологічні картки векторного самоаналізу готовності до проектно-впроваджувальної діяльності, розробляти індивідуальні науково-методичні проекти впровадження інновацій тощо.

Науково-методичний супровід упровадження інновацій: технологічний аспект

Учителі, з одного боку, залучаються до реалізації розроблених працівниками інституту регіональних проектів, а з другого – на їх основі розробляють власні, адаптуючи до практики. Тому на своєму рівні вони теж підходять до вибору інновації усвідомлено: здійснюють їх апробацію, адаптацію та застосування з використанням відповідної технології проектно-впроваджувальної діяльності, виходячи з конкретних проблем практики.

Така діяльність учителів щодо застосування педагогічних технологій (експериментально перевірених, апробованих) не має стихійного та епізодичного характеру, оскільки є прогнозованою, планованою та керованою працівниками ОІППО, Р(М)МК(Ц), ІМЦ. Таким чином, інноваційна, зокрема, проектно-впроваджувальна діяльність працівників інституту спрямовує роботу педагогів, керівників шкіл, методистів районних (міських) методичних кабінетів (центрів), інформаційно-методичних центрів на здійснення інноваційної діяльності, що забезпечує необхідні умови реалізації стратегічних державних завдань реформування змісту освіти.

Інновації на рівні змісту навчання і виховання

Обов'язковий супровід через регіональні науково-методичні проекти, традиційні форми науково-методичної роботи в міжкурсовий період та під час курсової підготовки мають інновації у змісті навчання і виховання (розробка та введення державних стандартів початкової, базової і повної загальної середньої освіти, концепцій виховання; оновлення навчальних планів, програм, підручників, посібників, виховних систем тощо).

Серед інновацій у технологіях навчання і виховання науково-методичного супроводу в системі проектно-впроваджувальної діяльності насамперед потребують ті, що спрямовані на розв'язування стратегічних державних завдань реформування змісту освіти, рекомендовані до впровадження Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України.

Розроблено та науково обґрунтовано критерії відбору інновацій для науково-методичного супроводу. Нововведення повинно сприяти вирішенню стратегічних державних завдань реформування змісту освіти; бути технологічно сумісним щодо розв'язання конкретних проблем у професійній роботі вчителів, що сприятиме задоволенню їх фахових потреб і запитів.

Інновації на рівні педагогічних технологій

Системи, технології та методики навчання, що застосовуються в закладах освіти області (2011): система розвивального навчання Д.Ельконіна – В.Давидова, технологія розвивального навчання Л.Занкова, технології проектного навчання, виховання (“Метод проектів”), розвитку критичного мислення (проект ЧПКМ), інтерактивні технології (О.Пометун, Л.Пироженко), “Створення ситуації успіху” (А.Бєлкін), проблемного навчання (М.Махмутов та ін.), особистісно орієнтованого уроку (С.Подмазін), освітня система «Довкілля» (В.Ільченко, К.Гуз), ігрові технології (Д.Ельконін, В.Коваленко та ін.), інтегральна педагогічна технологія (В.Гузєєв), інтегральна технологія навчання (О.Маринівська), групового способу навчання (В.Дяченко), модульно-блочного навчання (Г.Лєвітас, В.Гузєєв), групових творчих справ (К.Баханов), навчання як дослідження (В.Бухвалова та ін.), технологія раннього навчання Глена Домена, колективного способу навчання (А.Рівін), інтенсифікації навчання на основі опорних схем та знакових моделей (В.Шаталов), рівневої диференціації навчання на основі обов'язкових результатів

(В.Фірсов), формування творчої особистості (Ю.Богоявленська та ін.), сугестивного навчання (Г.Лозанов, С.Димитрова та ін.), технологія К.Орфа "Гармонія музики і рухів", розвитку творчої особистості Г.Альтшуллера, методика розвитку творчих здібностей на заняттях з малювання (Л.Шульга), використання схем-моделей у лексико-граматичній роботі (К.Крутій), використання схем-моделей для навчання дітей описових розповідей (Т.Ткаченко), використання схем-моделей для навчання дітей творчого розповідання (О.Дяченко), технологія фізичного виховання дітей М.Єфименка, методика лабораторно-практичних робіт (К.Баханов), методика побудови уроку (конструктор А.Гіна), тестові технології, професійне портфоліо вчителя, портфоліо учня.

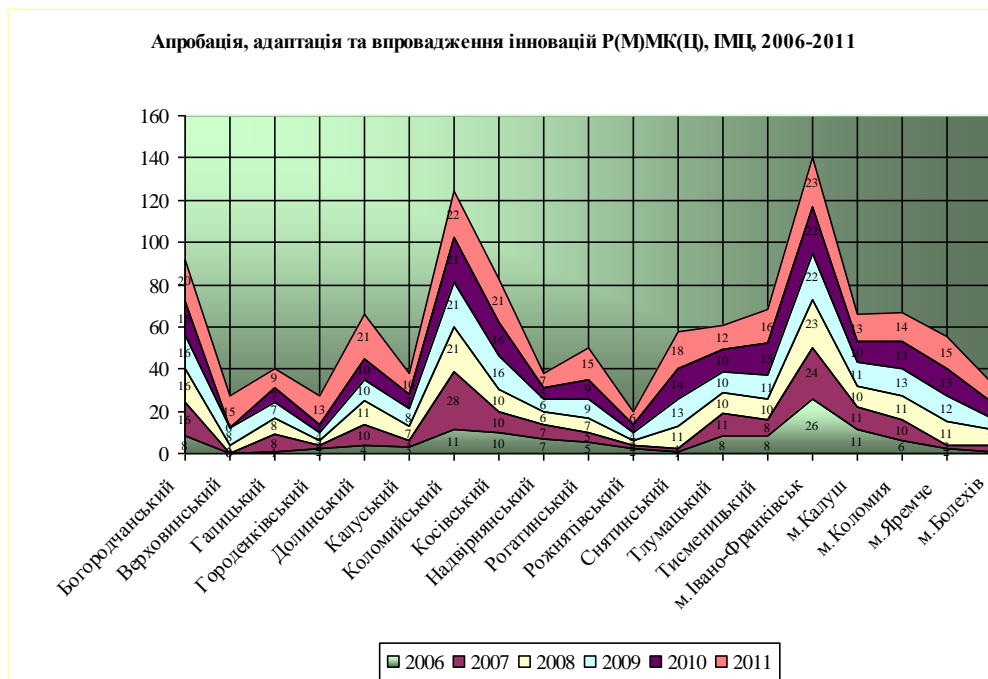
Виховні системи, технології та методики (2011): система психолого-педагогічного проектування соціального розвитку особистості учня ЗНЗ (В.Киричук), діагностико-аналітичний комп'ютерний комплекс "Професіонал" (В.Киричук), метод проектів (проектні технології у виховній роботі), технології особистісно орієнтованого виховання (І.Бех), технологія життєвого проекту та життєвого проектування (І.Єрмаков, Д.Пузіков), «Оксфордські дебати» (метод неформальної європейської освіти), методика колективних творчих справ (І.Іванов).

Системи, технології та методики управління (2011): системно-цільове управління (С.Подмазін), програмно-цільове управління (О.Мармаза та ін.), проектне управління (Л.Ващенко, Л.Калініна, Т.Капустеринська), проблемно-цільове управління (В.Лазарєв, М.Поташич), технологія розроблення моделі інноваційного розвитку школи (В.Мелешко, Г.Щекатунова, А.Цимбалару та ін.), технологія аналізу підсумків навчального року (В.Зверєв), кваліметричні методики в управлінській діяльності (Г.Єльнікова); технології векторного аналізу уроку (виховного заходу) (О.Маринівська); технологія науково-методичного супроводу (Т.Сорочан), система проектно-впроваджувальної діяльності (О.Маринівська), складовими якої є відповідна технологія проектно-впроваджувальної діяльності вчителя, технологія векторного аналізу готовності вчителів до проектно-впроваджувальної діяльності, модель консультпункту впровадження педагогічних технологій.

Інновації на рівні нових форм та методів навчання і виховання

Як показує практика, педагоги області найчастіше застосовують такі нові форми і методи навчання: інтерактивні методи, групову форму, роботу в парі, методи рефлексії, релаксації, особистісне цілепокладання, проектування уроку, моделювання особистісної форми змісту, створення ситуації успіху, гнучку (ситуативну) структуру уроку, опертя на суб'єктний досвід учнів тощо. Найбільш поширеними є педагогічні техніки. Однак, ще є педагоги, які не завжди ідентифікують інновації, що застосовують у роботі.

Педагогічні ідеї. У закладах освіти області системно впроваджують педагогічні ідеї В.Сухомлинського, М.Стельмаховича, Софії Русової, М.Монтессорі, О.Дяченко, педагогіки співробітництва (С. Лисенкова, В.Шаталов, І.Волков та ін.), адаптивної педагогіки (Є.Ямбург, Б.Бройде), педагогіки життєтворчості (І.Єрмаков та ін.), оскільки усвідомлюють їхню актуальність у сучасних умовах модернізації освітньої галузі.

Станом на 2010 рік у закладах освіти області упроваджується 54 інновації, 9 педагогічних ідей, налічується 921 педагог-новатор. 2011 року їх кількість зростає – 62 інновації, які застосовують 1 096 кращих педагогів-новаторів, керівників закладів освіти, 9 педагогічних ідей – 72, реалізують міжнародні, всеукраїнські програми та проекти – 38.

Системний підхід до впровадження інновацій педагогами, у першу чергу, передбачає: наявність проекту (програми) впровадження інновації або плану самоосвіти з даної проблеми; використання відповідного інструментарію з метою самодіагностики готовності до впровадження педагогічних технологій, зокрема, технології векторного аналізу готовності до проектно-впроваджувальної діяльності; укладання технологічного (професійного, творчого, тематичного та ін.) портфоліо тощо.

Як показує практика, інноваційна діяльність повинна здійснюватись учителем як усвідомлена необхідність реалізації державних стратегічних завдань реформування змісту освіти. Працівникам ОІППО та Р(М)МК(Ц), ІМЦ потрібно забезпечити організаційно-педагогічні умови, за яких педагог виступатиме суб'єктом, а не об'єктом інноваційної діяльності, що реалізує адаптивну модель поведінки. Його соціальна активність, спрямована на самореалізацію, є основою розвитку суб'єктності, зокрема, таких особистісних якостей, як ініціативність, уміння ставити особистісно і професійно значущі цілі та їх досягати, робити морально відповідальний вибір нововведення, що сприятиме досягненню результату.

У роботі з педагогічними кадрами доцільно керуватися положенням про те, що впроваджувана інновація не повинна сприйматися як самоціль. Якщо інноваційна діяльність зовні нав'язується педагогу, то процес упровадження інновацій не супроводжується вирішенням професійних проблем, а додає їх. Так, О. Остапчук зазначає, що "впровадження новітньої освітньої технології не повинно бути самоціллю для учителя чи керівника навчального закладу, оскільки технологічний підхід неминуче перетвориться на технократичний, а останній, як відомо, віддає перевагу виробничим цілям, а не людині з її потребами і життєвими смислами" [4, с. 16].

Інновації застосовуються для того, щоб підвищити ефективність навчально-виховного процесу. Однак кожне нововведення має своє цільове призначення, бо спрямоване на вирішення конкретних проблем практики. Поверхове осмислення мети, завдань супроводжується неусвідомленим вибором нововведення, є джерелом негативного педагогічного досвіду вчителя. Тільки застосування інновації з дотриманням її концепту гарантує отримання продукту заданої кількості та якості. Застосовуючи елементи нововведення, гарантій на якість технологічного продукту нема. За умови високого індивідуального рівня педагогічної майстерності вчителя вкраплення елементів новизни частково підвищить ефективність навчально-виховного процесу.

Як показує досвід роботи в системі післядипломної педагогічної освіти, багато вчителів самостійно впроваджують інновації, які не мають науково-методичного супроводу, тому їм необхідно пропонувати відповідні технології самопідготовки до інноваційної діяльності, формувати позитивну мотивацію до здійснення змін, розвивати інноваційне мислення педагогів. Останні не сприймають нове, тому що не розуміють, тож потрібно, у першу чергу, методистам ОІППО, Р(М)МК(Ц), ІМЦ готувати педагогів-андрагогів, зокрема, керівників шкіл, методичних об'єднань, творчих груп до застосування нових технологій науково-методичного супроводу впровадження інновацій, зокрема, технологій проектно-технологічної, проектно-впроваджувальної діяльності вчителя, що передбачає розроблення та реалізацію індивідуального науково-методичного проекту (програми) упровадження інновації, діагностичний інструментарій аналізу (самоаналізу) готовності вчителя до проектно-впроваджувальної діяльності, технологічний портфоліо тощо. На нашу думку, самоменеджмент інновацій учителем у поєднанні з науково-методичним супроводом упровадження інновацій на різних рівнях функціонування системи післядипломної освіти – основа ефективного управління інноваційними процесами в школі, районі (місті), області.

Формувати готовність педагогів до інноваційної діяльності в закладах післядипломної педагогічної освіти є необхідною умовою і показником ефективності реалізації інноваційних процесів в освіті. Як показує практика, процес упровадження інновацій повинен мати не епізодичний, а системний характер, тому частка традиційного підходу до впровадження інновацій з використанням локальних, нічим не пов'язаних між собою семінарів, творчих груп поступається цілісним технологіям науково-методичного супроводу інноваційної діяльності, які забезпечують ефективність управління якістю інноваційних процесів в області.

Висновки... Аналіз досвіду роботи Івано-Франківського ОІППО з порушеної проблеми дає підстави стверджувати: 1. Розроблено теоретико-методологічні засади проектно-впроваджувальної діяльності: концепцію формування готовності вчителів до проектно-впроваджувальної діяльності в системі післядипломної педагогічної освіти, закономірності, принципи та педагогічні умови, експериментально перевірено ефективність системи проектно-впроваджувальної діяльності та відповідної технології її здійснення. 2. Реалізується повний андрагогічний цикл науково-методичного супроводу впровадження інновацій у системі курсової підготовки та науково-методичної роботи в міжкурсовий період як складова системи інноваційної освітньої діяльності інституту післядипломної педагогічної освіти. 3. Розроблено програми підвищення кваліфікації педагогічних працівників, керівників шкіл за системою кредитно-модульного навчання на теоретичних засадах реалізації компетентнісного підходу в закладах післядипломної освіти, зокрема, загальнопрофесійного модуля ("Педагогічна інноватика", "Інформаційні та телекомунікаційні технології в освіті", "Педагогічна психологія") та функціонально-фахового, які відбивають особливості методики навчання конкретного предмета, презентують інновації методичного рівня. Відповідно до зазначених освітньо-професійних програм розроблено спецкурси та курси (проблемні, бінарні, інтегровані, авторські з досвіду роботи носіїв ППД). 4. Здійснюється науково-методичний супровід упровадження інновацій у міжкурсовий період за різними технологіями: система проектно-впроваджувальної діяльності,

програмно-цільовий підхід до впровадження системи розвивального навчання Д.Ельконіна – В.Давидова, технологія поетапного супроводу впровадження інновацій, які синергетично узгоджуються з традиційною моделлю підготовки педагогів до інноваційної діяльності з використанням локальних форм науково-методичної роботи – семінарів, творчих груп тощо. 5. Розроблено критерії відбору інновацій, технологію проектно-впроваджувальної діяльності вчителів, діагностичний інструментарій упровадження інновацій, зокрема, технологію векторного аналізу готовності вчителів до проектно-впроваджувальної діяльності, науково-методичне забезпечення технології моніторингу впровадження інноваційних технологій у системі роботи обласних (районних, міських) семінарів-практикумів, які застосовуються у професійній діяльності. 6. Укладаються банки даних, карти про реалізацію міжнародних та всеукраїнських проектів і програм, упровадження систем, технологій, методик управління, навчання, виховання, педагогічних ідей та інформаційно-комунікаційних технологій із зазначення кращих педагогів-новаторів, керівників закладів освіти області. Інформація розміщена та постійно оновлюється на сайті інституту. 7. Систематично проводяться конкурси педагогічної майстерності, обласний Форум педагогічних інновацій, що сприяють саморозвитку та самореалізації вчителів як суб'єктів інноваційної освітньої діяльності. 8. Продовжується розроблення комплексу науково-методичного забезпечення інноваційної освітньої діяльності. 9. Результати моніторингових досліджень якості освіти підтверджують ефективність та результативність науково-методичного супроводу впровадження інновацій, передового педагогічного досвіду в закладах освіти області.

Література

1. Єльнікова Г.В. Концепція спрямованої самоорганізації в управлінні освітою / Г.В. Єльнікова // Післядипломна освіта в Україні : міжгалуз. наук.-освіт. журн. – 2001. – № 1. – С. 81–86.
2. Інформаційно-методичне забезпечення проектно-технологічної діяльності вчителя : наук.-метод. посіб. / Забродська Л.М., Онопрієнко О.В., Цимбалару А.Д., Хоружа Л.Л. ; за ред. А.Д. Цимбалару, О.В. Онопрієнко. – Х. : Основа, 2007. – С. 120. – (Б-ка журн. “Управл. школою”; вип. 6).
3. Маринівська О.Я. Формування готовності вчителів до проектно-впроваджувальної діяльності: теорія і практика : монографія / Оксана Яківна Маринівська. – Івано-Франківськ : Симфонія-форте ; Полтава : Довкілля-К, 2009. – 500 с.
4. Остапчук О. Ефективні педагогічні системи: інноваційна стратегія проектування / Олена Остапчук // Рідна школа : наук.-пед. журн. – 2005. – № 8. – С. 16–18.
5. Сорочан Т.М. Нові категорії педагогіки: науково-методичний супровід / Т.М. Сорочан // Шлях освіти : наук.-метод. журн. – 2002. – № 3. – С. 15–19.
6. Сорочан Т.М. Підготовка керівників шкіл до управлінської діяльності : монографія / Тамара Михайлівна Сорочан. – Луганськ : Знання, 2005. – 384 с.
7. Селевко Г.К. Энциклопедия образовательных технологий : у 2 т. / Герман Константинович Селевко. – М. : НИИ образовательных технологий, 2006. – (Серия “Энциклопедия образовательных технологий”). – Т. 1. – 2006. – 816 с.
8. Селевко Г.К. Энциклопедия образовательных технологий : у 2 т. / Герман Константинович Селевко. – М. : НИИ образовательных технологий, 2006. – (Серия “Энциклопедия образовательных технологий”). – Т. 2. – 2006. – 816 с.
9. Технопарк для вчителів (запровадження інновацій у навчально-виховний процес школи) : посіб. / уклад. : І.І. Цимбал, В.А. Дьяченко, Т.М. Сорочан та ін. ; за заг. ред. Т.М. Сорочан. – Луганськ : Знання, 2006. – 360 с.
10. Школа майбутнього як інноваційний заклад освіти : наук.-метод. посіб. / Мадзігон В.М., Ващенко Л.М., Даниленко Л.І. та ін. ; за ред. В.М. Мадзігона. – К., 2010. – 144 с.

Анотація

У статті розглядається проблема наукового осмислення і узагальнення досвіду застосування нових технологій науково-методичного супроводу інноваційної діяльності у післядипломній педагогічній освіті, зокрема, щодо вибору, апробації, адаптації і впровадження педагогічних інновацій.

Анотация

В статье рассматривается проблема научного осмысления и обобщения использования новых технологий научно-методического сопровождения инновационной деятельности в последипломном педагогическом образовании, в частности, к отбору, апробации и внедрению педагогических инноваций.

Summary

The article deals with the problem of scientific understanding and summing up of using of new technologies of scientific and methodical support of innovative activity at In-Service Teacher Training education, especially, concerning choice, approval and implementation of educational innovations.

Ключові слова: післядипломна педагогічна освіта, науково-методичний супровід, інноваційна діяльність.

Ключевые слова: последипломное педагогическое образование, научно-методическое сопровождение, инновационная деятельность.

Key words: In-Service Teacher Training education, scientific and methodical support, innovative activity.

Подано до редакції 15.03.2012.